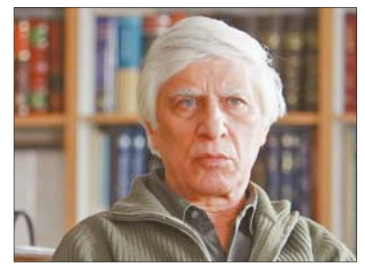
زیر آسمان فیروزه‌ای

سینماگران خواستار شدند

بازگشت و فیلمسازی «بیضایی»

هلیا آبادی

● گروه سینمایی هنر و تجربه فعالیت خود را به‌زودی آغاز می‌کند. این را می‌توان از مجموعه نشست‌هایی که برگزار می‌کند، دریافت. موزه سینما با فیلم یک اتفاق ساده «شهید ثالث» و یک‌سالن پردیس کوروش با دوفیلم «سفر» و «عموسیبیلو» از بهرام بیضایی به علاقه‌مندان معرفی شد. عصر روز دوشنبه هفتم‌مهر نیز سالن سینما هویزه مشهد با نمایش فیلم ترمیم شده «اونشب که بارون اومد» کامران شیردل به عنوان دیگر سالن این گروه معرفی می‌شود. در مراسم مشهد؛ فرهاد توحیدی، منوچهر محمدی، مجیدبرزگر و کیوان کثیریان سخن می‌گویند. طبقه‌هفتم پردیس کوروش در عصر یک‌روز پاییزی میزبان هنرمندان و سینماگرانی بود که هم دوستدار بیضایی بودند و هم در سال‌های مختلف با او کار کرده بودند. همه آنها یک خواسته داشتند: «بازگشت یار سفرکرده و ساخت فیلم دیگر» این نشست فرصتی بود که سه‌نسل دستیاران بیضایی هم چون واروژ کریم مسیحی، صلاحمند و پاکروان در کنار هم باشند.

سیروس حسن‌پور و ژیان آبی

«سیروس حسن‌پور»، کارگردان سینمای کودک در سال‌های۴۹ و۵۱ بازیگر فیلم‌های «سفر» و «عموسیبیلو» از خاطرات آن سال‌ها گفت. اینکه چطور بیضایی به کنار زمین فوتبال آنها آمده است و کل تیم به همراه مربی‌اش را برای حضور در فیلم «عموسیبیلو» دعوت کرده است. اینکه چطور بعد از این فیلم یک روز بیضایی با ژیان آبی‌اش آمده است و برای او و دوستش«عباس دسترنج» نوشابه و ساندویچ خریده و گفته است: «یک‌فیلم هست اما خیلی سخت است شما می‌توانید انجام دهید؟» جواب بچه‌ها هم این بوده است: «هرکاری باشد انجام می‌دهیم.» بعد از آن واروژ می‌آمد و تا دوهفته در کتابخانه پارک لاله دیالوگ‌ها را تمرین می‌کردند. حسن‌پور در پایان گفت: «هنوز هم کودک درونم دوست دارد که بیضایی بیاید و بگوید سیروس بیا یک نقشی برات در نظر گرفتم.» او سپس آرزو کرد بیضایی برگردد و فیلم دیگری بسازد. او پس از نمایش فیلم به یادآورد که عموسیبیلو در تپه‌های عباس‌آباد بود.

آن یار سفر کرده بازگردد

احمد طالبی‌نژاد، از منتقدان شناخته‌شده سینمای ایران نیز در بخش بعدی، از این گفت که بیش از ۵۰بار «عموسیبیلو» را دیده است و یکی از نکته‌های جذاب فیلم برایش موسیقی آن است که «اسفندیار منفردزاده» آن را ساخته است. او در سخنانش به این نکته اشاره کرد که «متن کمی سمبلیک سفر کجا و لحن مطایبه‌آمیز عمو کجا. وجه طنزآمیز چخوفی تا انواع دیگر طنز در آثار بیضایی همیشه زیر سایه فلسفی آثار او قرار گرفته است و نشانه‌های یک نبوغ و نوعی نگاه خاص از اولین آثار بیضایی مشهود بود. همان‌طور که در آثار اولیه کیارستمی مثل «نان و کوچه» می‌توان یک‌جور ردپای امروز را دید» او همچنین در بخش دیگری از سخنانش درباره بیضایی گفت: «همه ما آرزو می‌کنیم آن یار سفر کرده برگردد. هرچند برخی‌ها معتقدند که حالا ده‌ها بیضایی داریم رو می‌کنیم اما فراموش نکنیم هیچ‌کس در سینما نمی‌تواند جای کسی را بگیرد نقش فرهنگ‌ساز او را هرگز نمی‌توان فراموش کرد.» مجید مظفری هم متنی برای این مراسم نوشته بود که دخترش نیکی مظفری آن را خواند. در این متن به بیضایی ادای احترام شده بود: «من به احترام بیضایی می‌ایستم تا زمانی که پاهایم توان دارد؛ در پیشگاه کسی که بیش از همه ما فارس است و بهتر از همه ما می‌داند فرهنگ پارسی، فرهنگی فخرآفرین است و باید پاسش داشت. او از تئاتر مقدس آمده و بر آسمان سینما پرواز کرده و اینک آسمان‌های همه جهان جولانگاه اوست.»

تینا پاکروان کارگردان فیلم «خانوم» که به‌عنوان نسل سوم، دستیار کارگردان بهرام بیضایی بوده بعد از نمایش دوفیلم «سفر» و «عموسیبیلو» درباره همکاری با بهرام بیضایی گفت: «کار در سگ‌کشی و وقتی همه خوابیم بزرگ‌ترین آموزشگاه سینمایی برای من بود. آقای بیضایی استاد مسلم سینما هستند امیدوارم برگردند و فیلم بسازند.» حمید امجد نیز پس از نمایش فیلم سخن گفت و از ویژگی‌های این دو فیلم صحبت کرد:«وقتی این دوفیلم را دیدم به‌نظرم رسید با وجود تفاوت‌های آنها اما از جهت لحن دارای مشترکاتی هستند. به‌گونه‌ای که این دوفیلم می‌توانستند اپیزودهای یک فیلم باشند.» و عموسیبیلو یکی از بهترین تیم‌ها را دارد که بعدا همه از افراد تاثیرگذار و حرفه‌ای سینما می‌شوند. او به صحنه‌های زیبایی‌شناسانه فیلم اشاره کرد: «صحنه‌های ازدحام بازار و رفت‌وآمد مکرر کودکان از لابه‌لای جمعیت بازار. چیدمان صحنه به گونه‌ای طراحی شده که جهانی به نظر می‌آید اما در عین حال خصوصیت ایرانی‌بودن خود را حفظ کرده است.» واروژ کریم مسیحی دستیار و همراه همیشگی بهرام بیضایی که با دیدن فیلم یاد ۴۰سال پیش افتاده بود، گفت: «عمده لوکیشن‌های این فیلم بازسازی شده و دست‌کاری شده است و هیچ‌یک مستند نیستند. برای ساخت «سفر» اندازه یک فیلم سینمایی هزینه شد.» او هم در پایان مثل دیگر حاضران آرزو کرد: «بهرام بیضایی به سینمای ایران برگردد.»

همزمان با ۸۰سالگی صورت گرفت

راه‌اندازی موزه لباس‌ها و فیلم‌های «سوفیا لورن»

نیما توسلی: سوفیا لورن، حتی در هشتمین‌دهه زندگی خود نیز همچنان خبرساز است. به‌مناسبت تولد ۸۰سالگی این ستاره هالیوودی موزه‌ای از لباس‌ها و فیلم‌های او در پایتخت مکزیک برگزار و کتاب «دیروز، امروز و فردا: زندگی من» شامل شرحی از خاطرات و عکس‌های او رونمایی شد. ۲۰سپتامبر ۲۰۱۴، سوفیا لورن ۸۰ساله شد. لورن که هنرپیشه معروف سینما در دهه‌های ۵۰، ۶۰ و ۷۰میلادی بود، به‌مناسبت هشتادمین‌سال تولدش نمایشگاهی در مکزیک برگزار کرد. این نمایشگاه، افتتاح موزه‌ای از لباس‌ها و فیلم‌هایش در شهر مکزیکوسیتی نیز بود و در حاشیه این نمایشگاه، از کتاب خاطراتش رونمایی کرد. این هنرپیشه پرحاشیه تاریخ سینما که تابه‌حال دوبار برای بازی در فیلم «دوزن»، به کارگردانی ویتوریو دسیکا در سال ۱۹۶۰ و دیگری برای فیلم معروف «ازدواج به سبک ایتالیایی»، به کارگردانی ویتوریو دسیکا در سال۱۹۶۴ اسکار دریافت کرده، کتاب خاطرات ۳۰۰صفحه‌ای خود با نام «دیروز، امروز و فردا: زندگی من» را که عنوان فیلم کمدی سه‌قسمتی ساخته ویتوریو دسیکا، کارگردان نام‌آور سینماست و لورن در آن سه‌نقش مختلف را بازی کرده، بر اساس خاطرات و اسرار خود تدوین و در آن، رویدادهای زندگی خود را بیان کرده است. همچنین در بخشی از این کتاب عکس‌ها و نامه‌های قدیمی از هنرپیشگان و دیگر اشخاص سرشناس همچون کری گرانت، فرانک سیناترا، ادری هپبورن، ریچارد برتون، همسرش کارلو پونتی و مارچلو ماسترویانی گنجانده شده است. سوفیا لورن در بخش دیگری از این کتاب سرگذشت زندگی شخصی خود از تولد و کودکی در خیابان‌های شهر رم تا تبدیل‌شدن به یکی از ستاره‌های درخشان دنیای سینما را شرح داده است. این کتاب به‌نوعی بخشی از تاریخ سینما طی شش‌دهه گذشته را از نگاه سوفیا لورن، ستاره جاودانه سینما، نشان می‌دهد. لورن به‌جز جایزه‌های اسکار، در سال ۱۹۹۱ نیز یک‌اسکار افتخاری دریافت کرد. او در کتاب خاطرات خود در بخش پایانی «فردا» تلاش کرده است تمایل خود را به ادامه نقش‌آفرینی اعلام کند.

اعتراض دوباره حاتمی‌کیا موجب شد

دعوت از کیارستمی برای سفر با «راهیان نور»

هفته آینده کارگاه آموزشی کیارستمی در خوزستان برپا می‌شود

عکس: GettyImages

فرانک آرتا: ابراهیمی حاتمی‌کیا، فیلمساز عرصه سینمای دفاع مقدس، بعد از بیان حرف‌های جنجالی خود در برنامه تلویزیونی «هفت»، بار دیگر در مراسم اختتامیه جشنواره بین‌المللی فیلم مقاومت که پنجشنبه سوم مهر در سالن برج میلاد تهران برپا شد، با صراحت بیشتری نسبت به عباس کیارستمی واکنش نشان داد. او که جایزه ویژه هیات‌داوران این دوره جشنواره را برای فیلم «چ» دریافت کرد، بعد از دریافت جایزه با نام‌بردن اسامی مدیران دولتی همچون سیدمحمد بهشتی، جعفری‌جلوه، علی جنتی، حجت‌الله ایوبی و همین‌طور حسن روحانی، رییس‌جمهوری‌اسلامی‌ایران، خواستار واکنش به صحبت‌های اخیر عباس کیارستمی شد. او در این‌باره عنوان کرد: «عزیزکرده‌ای از سینمای ایران، اخیرا حرف‌هایی زده و شهدا را قربانی جنگ دانسته است. من مصاحبه این کارگردان را چندین‌بار دیدم. البته همیشه می‌دانستم که جریانی وجود دارد که نسبت به جنگ و دفاع مقدس بی‌تفاوت است. از همین‌رو از استادان خود که در راس آنها سیدمحمد بهشتی قرار دارد می‌خواهم که نگاه خود را نسبت به این اظهارنظر بیان کنند.»اعتراض اخیر ابراهیم حاتمی‌کیا به اظهارات عباس کیارستمی که در قالب ویدیو اخیرا در شبکه‌های اجتماعی پخش شده بود، مربوط می‌شد. کیارستمی سال گذشته در حاشیه جلسه پرسش و پاسخ با دانشجویان دانشگاه سیراکیوز آمریکا گفته بود: «یک‌هفته قبل از اینکه اینجا بیایم یکی از فیلمسازانی که سال‌ها فیلم جنگی ساخته (اشاره به ابراهیم حاتمی‌کیا) فیلم‌های پرهزینه جنگی - و البته با مخاطب کمتر- برای اینکه مخاطب ایرانی دیگر حوصله جنگ نداشت، بنابراین بودجه‌های خیلی سنگین می‌گیرد و فیلم‌های جنگی می‌سازد، گوش من را پیچانده بود که زمانی که ما داشتیم می‌جنگیدیم کیارستمی داشت دنبال دفترچه دوستش می‌گشت. «خانه دوست کجاست» یکی از پربیننده‌ترین فیلم‌هایی بود که من ساختم، درواقع همه‌جای دنیا آن را می‌شناسند. «خانه دوست کجاست» ماندگار شد چون راجع به یک ارزش انسانی صحبت می‌کرد. اما فیلم‌های تو نماند چون تو راجع به دوره‌ای از تاریخ ایران حرف زدی که تازه آن دوره هم بچه‌ها را به هیجان آوردی و احمدپورهای دیگر رفتند در جنگ و کشته شدند و حالا پس از سال‌ها می‌شود راجع به آنها فکر کرد که آنها چطوری از بین رفتند. در یک جنگی که هیچ مفهومی نداشت.»ابراهیم حاتمی‌کیا در دیگر اظهارات خود در این مراسم، عباس کیارستمی را کارگردانی معرفی کرده که همواره مورد حمایت وزارت‌خارجه بوده است. البته اشاره اخیرش به جریان دریافت جایزه نخل طلای جشنواره فیلم کن ۱۹۹۷ توسط کیارستمی مربوط می‌شود که در زمان خود در پی کش‌وقوس‌های فراوان در ساختمان بهارستان، دکتر علی‌اکبر ولایتی، وزیر امورخارجه وقت، در معرفی‌شدن فیلم «طعم گیلاس» به جشنواره فیلم کن تاثیرگذار بود. این درحالی است که از ساخت فیلم «طعم گیلاس» در ایران ۱۷سال می‌گذرد و از آن زمان به‌بعد عباس کیارستمی دیگر در ایران فیلمی نمی‌سازد و مدت‌هاست که در زمینه هنرهای تجسمی فعالیت می‌کند.

عباس کیارستمی در پاسخ به سوال «شرق» مبنی بر واکنش او به اظهارات ابراهیم حاتمی‌کیا به جمله کوتاهی بسنده کرد و بیتی از اشعار سعدی به روایت عباس کیارستمی را کافی دانست. او گفت: «گر خسته‌دلی نعره زند بر سر کویی / ای بس که نتوان گفت که بی‌خویشتن است او.»حجت‌الله ایوبی درباره سخنان عباس کیارستمی در گفت‌وگو با «شرق» عنوان کرد: «گفته‌ام متن کامل سخنرانی آقای کیارستمی را به‌طور کامل پیاده کنند و بعد از خواندن آن اظهارنظر خواهم کرد.» وی همچنین عنوان کرد: «از آنجایی که این صحبت‌ها برای شش‌ماه قبل است و انتشار آنها در هفته دفاع مقدس برای من جای سوال دارد، بنابراین خواسته‌ام که متن کامل سخنرانی را برای من بیاورند تا پس از خواندن آن اظهارنظر کنم. اما من به شما اطمینان می‌دهم سینمای ایران خودش را مدیون، وابسته و دلبسته دفاع مقدس می‌داند.» این درحالی است که محمود عاطفی، رییس سازمان سینمایی و هنرهای نمایشی دفاع مقدس در حاشیه بازدید از نمایشگاه کتاب دفاع‌مقدس ضمن دعوت از عباس کیارستمی برای سفر به مناطقی که حوادث هشت‌سال دفاع مقدس در آن روی داده، عنوان کرد: «او می‌تواند در لابه‌لای سفرهای متعددی که به غرب و کشورهای اروپا دارد سفر به مناطق جنوب و راهیان نور را نیز در برنامه‌های خود بگنجاند. امید است که این سفر و مواجهه او با آثار و مفاهیم عالی و متعالی هشت‌سال دفاع مقدس پیوندهای شخصیتی وی را با ریشه‌های عمیق سرزمین مادری برقرار کند.»

این درحالی است که قرار است عباس کیارستمی هفته آینده کارگاه آموزشی فیلمسازی در جنوب کشور (خوزستان) برگزار کند.

ورزش

عکس: کمیته ملی‌المپیک

مدال طلای محسن شادی برای همه دلچسب بود. طلایی که خیلی حرف پشت آن است. هیچ‌کس فکرش را نمی‌کرد که او حتی بتواند خودش را به بازی‌های آسیایی برساند چه برسد به اینکه بیاید بار دیگر خاطره خوش بازی‌های آسیایی دوره قبل را با گرفتن مدال طلا برای کاروان ورزش ایران تکرار کند. قایقران خوش‌اخلاق نقده‌ای کشورمان روز پنجشنبه در فینال رقابت‌های رووینگ تک‌نفره، دوهزارمتر را مردانه و با زمان هفت‌دقیقه‌وپنج‌ثانیه‌و۶۶صدم‌ثانیه پاروزدوچشم آسیا را کور کرد. محسن که دوسال پرتنش را به‌خاطر برکناری احمد دنیامالی، رییس محبوبش در این فدراسیون سپری کرده، می‌گوید با غیرتم این مدال طلا را گرفتم تا به همه ثابت کنم محسن شادی کیست.

محسن شادی: با غیرتم مدال طلا گرفتم

بالاخره طلا را گرفتی؟

دوسال بود که خودم را برای این روز آماده کرده بودم. باید انتقامم را از حریف هندی‌ام اینجا می‌گرفتم. او قبلا دوبار با صدم‌ثانیه از من جلو زده بود. خدا را شکر که توانستم خودم را باور کنم و نتیجه زحماتم را بگیرم. مطمئنم که مردم هم با مدال طلای من خوشحال شدند.

رکوردت چطور بود؟

واقعیتش رکوردی که زدم بالا نبود. حالا نمی‌دانم دلیلش وزش باد بود یا علت دیگری داشت. اینجا برای من رکوردزدن مهم نبود. من فقط آمده بودم تا مدال طلا بگیرم. هرکس که به بازی‌های آسیایی می‌آید فقط برای مدال می‌آید اما خب همه دیدید که با صدم‌ثانیه و یک رقابت نزدیک با حریف کره‌ای و هندی‌ام اول شدم.

به جز آن هندی، قایقران کره چطور بود؟

واقعا حریف خوبی بود. البته رکورد من در مرحله مقدماتی از همه آنها خیلی بالاتر بود. از آن هندی سه‌ثانیه و از کره‌ای هم ۱۲ثانیه. ولی در فینال شرایط واقعا فرق کرده بود و هر دوشان با قدرت آمده بودند. من هم هرچه قدرت در بدن داشتم خالی کردم و آنقدر به خودم فشار آوردم که با چند صدم‌ثانیه اختلاف خط پایان را رد کردم.

یکی، دوثانیه آخر نگران این نبودی که عقب بیفتی؟

یکی، دوثانیه آخر نبود و ۳۰۰متر آخر بود که یکباره بدنم خالی کرد. چشم‌هایم هیچ‌چیز را نمی‌دید. فقط آن کره‌ای را که در کنارم بود می‌دیدم. واقعا باید بگویم غیرتی جلو آمدم و اول شدم.

تو بعد از برکناری احمد دنیامالی، رییس قبلی فدراسیون قایقرانی در مخالفت با رفتن او مدت زیادی را در اردوها نبودی و با کادر جدید فدراسیون به مشکل خوردی. چطور توانستی در این مدت کوتاه دوباره به آرامش برگردی و به آمادگی برسی؟

من طی یک‌سال گذشته با مشکلات زیادی در این فدراسیون روبه‌رو بودم و فشار روحی زیادی را تحمل کردم. بعضی از دوستان با من مشکل داشتند طوری که حتی راضی نبودند به بازی‌های آسیایی اعزام شوم. حتی همین دو ماه اخیری را هم در اردوی چین بودم می‌گفتند شادی اصلا شانس مدال نیست نباید به چین می‌رفت. ولی خدا خواست تا به همه ثابت کنم که محسن شادی کیست.

احمد دنیامالی این مدت خیلی زحمت تو را کشید و به همه قول داده بود که محسن شادی حتما مدال طلا می‌گیرد؟

من تمام مدال‌هایی را که تا به امروز گرفتم مدیون آقای دنیامالی هستم. او حتی از پدر و مادرم هم بیشتر برای من طی هشت‌سال حضورش در فدراسیون زحمت کشیده. تمام این مدتی هم که در فدراسیون نبود، مرا به چین فرستاد تا زیر نظر «لیو»، یکی از بهترین مربیان چینی تمرین کنم. آقای دنیامالی در این مدت هر کاری کرد تا من این مدال را بگیرم.

حرفی برای مردم نداری؟

دعای مردم همیشه پشت سر من بوده و من هم خوشحالم که خوشحالشان کردم. ولی یک حرف روی دلم مانده؛ بعضی‌ها در تلویزیون آمدند و گفتند محسن شادی طاقچه بالا می‌گذارد که اردوها شرکت نمی‌کند، امیدوارم این مدال طلایی که گرفتم به همه آنها نشان داده باشد که محسن شادی کیست.

موج «شادی» در قایقرانی ایران

شادی و آرامش بالاخره به قایقرانی ایران بازگشت؛ شادی‌ای که همه قایقرانان آن را مدیون احمد دنیامالی هستند. فدراسیون قایقرانی بعد از برکناری رییس موفق خود، احمد دنیامالی در حالی دوسال پرتنش را پشت سر گذاشت که اردوها و اعزام‌های بین‌المللی پاروزنان برای مدت زیادی لغو شد. در این شرایط کمتر کسی انتظار این را داشت که تیم‌های ملی قایقرانی کشورمان بتوانند در میدان بزرگی چون بازی‌های آسیایی اینچئون سربلند بیرون بیایند و مدال‌آوری کنند. دنیامالی اما عقب نکشید و به‌واسطه نفوذی که در هیات‌رییسه فدراسیون جهانی قایقرانی و کنفدراسیون آسیایی این رشته داشت با تامین منابع مالی لازم قایقرانانی را که هشت‌سال برای آنها زحمت کشیده بود، به اردوهای خارجی فرستاد تا آنها قربانی سیاست‌های پشت‌پرده مدیران ورزشی نشوند. حالا نتیجه زحمات و دلسوزی‌های دنیامالی به ثمر نشسته و تیم رووینگ زنان و مردان با یک مدال طلا و سه برنز و عملکردی بهتر از بازی‌های آسیایی دوره قبل (یک طلا و برنز) زمانی که خودش رییس فدراسیون بود در آسیا افتخارآفرینی می‌کند. روز پنجشنبه قایقرانان ایرانی روی آب‌های آسیایی موج سواری می‌کردند. محسن شادی در قایق تک‌نفره مدال طلا گرفت. سولماز عباسی در همین رشته به مدال برنز دست یافت. او روز چهارشنبه نیز در قایق چهارنفره مدال برنز گرفته بود. مجتبی شجاعی و امیر رهنما در قایق دونفره سوم شدند. سولماز عباسی می‌گوید: «با همه بالا و پایین‌ها هرچه بود گذشت. مهم این است که بچه‌ها در این شرایط هم ایستادند تا نتیجه بگیریم. سطح مسابقات واقعا بالا بود. شاید اگر شرایط آب و هوایی روز چهارشنبه بد نبود ما در تیمی مدال خوشرنگ‌تری می‌گرفتیم. یک لحظه غفلت در آن هوای بارانی می‌توانست ما را لاین اوت کند. من نه به‌عنوان یک ورزشکار بلکه به‌عنوان یک جوان در این مملکت از مسوولان می‌خواهم که محدودیت‌ها را برطرف کنند تا هیچ استعدادی در ایران خاموش نماند.» مجتبی شجاعی که در دوره قبل این بازی‌ها عنوان پنجمی را به دست آورده نیز با ابراز خوشحالی می‌گوید: «خوشحالم که هم مدال گرفتیم و هم رکورد ایران را زدیم. اگر اردوی دو ماهه چین با مربیگری لیو نبود به اینجا نمی‌رسیدیم.» امیر رهنما می‌گوید: «با غیرتی که به خرج دادند، توانستند مدال برنز را از چنگ آسیایی‌ها در آورند. قول داده بودیم جنازه‌مان هم شده به خط پایان برسانیم.» غلامرضا امینی، رییس جدید این فدراسیون بعد از نتیجه خوب تیم‌های ملی رووینگ در بازی‌های آسیایی در جمع خبرنگاران گفت: «این مدال نتیجه زحمات مدیران قبلی فدراسیون بود که خوشبختانه بچه‌ها، ما را سربلند کردند و جواب این تلاش‌ها را دادند.»

تماشاخانه

منتقدان، بهترین‌های تئاتر را معرفی کردند

خبرنگار «شرق» برگزیده بخش گفت‌وگو

● **شرق:** سیزدهمین جشن انجمن منتقدان و نویسندگان خانه تئاتر را اگر با دلخوری آخر مراسم ایرج‌راد همراه نبود، می‌شد جشن همدلی اهالی هنر دانست. شبی که یونس شکرخواه جایزه‌اش را از لوریس چکناواریان گرفت، حمید امجد از دست عباس جوانمرد و جواد مجابی و لیلی گلستان جایزه بهترین تئاترهای سال را اهدا کردند. شبی که شهرام ناظری و بهروز غریب‌پور خواستار همدلی بیشتر خانواده هنرمندان شدند. سیزدهمین جشن انجمن منتقدان شامگاه سوم مهر به شیوه هر سال در تالار ایوان شمس برگزار شد. امسال منتقدان و نویسندگان تئاتر، مدالیوم نوشین را که بالاترین نشان خانه تئاتر است به یونس شکرخواه و حمید امجد دادند؛ یکی از اهالی رسانه و دیگری از اهالی تئاتر که ۱۰سالی هست از صحنه دور شده است. یونس شکرخواه پیش از مراسم تقدیر در ویدیویی کوتاه از روزنامه‌نگاری در حوزه فرهنگ و هنر گفت. او در جایی از این گفت‌وگو در پاسخ به سوالی که آیا شهروند خبرنگار خطری برای حرفه شما نیست؛ گفت: «به دَرَک که شغل ما با این به خطر بیفتد.» بعد از آن هم توضیح داد که شهروند خبرنگاران در خیلی از خبرها از روزنامه‌نگاران حرفه‌ای جلوتر هستند و همین‌طور گفت که به نسل جوان امیدوار است. اما این جمله به درک، جمله‌ای بود که همه برای او دست گرفتند و در صحبت‌هایشان به آن استناد کردند. البته شکرخواه که جایزه‌اش را از لوریس چکناواریان گرفت گفت: «زندگی ما مثل تئاتر است، ممکن است آدم بد، خوب باشد یا آدم خوب، بد باشد. ولی در آخر باید لباس‌هایمان (استعاره از لباس‌های تئاتر) را در بیاوریم و از صحنه نمایش پایین بیاییم.» گروه آران و بهروز غریب‌پور، گروه برتر سال ۹۳ جشن منتقدان و نویسندگان تئاتر بودند که جایزه‌شان را از دست شهرام ناظری گرفتند. ناظری زمانی که این جایزه را اهدا کرد به همدلی بیشتر میان اهالی هنر در رشته‌های مختلف اشاره کرد و گفت: «این کار اتفاق بسیار زیبایی بود که دو رشته تئاتر و موسیقی کنار هم قرار گرفتند. این اتفاق می‌تواند کم‌کم باعث همدلی و هماهنگی هنرمندان مختلف شود. چون پیش از این اوضاع به گونه‌ای بود که باعث تفرقه می‌شد و حتی هنرمندانی که در یک رشته بودند از هم فاصله داشتند.»ناظری دادن این جایزه به غریب‌پور را افتخاری برای خودش دانست و افزود: «افتخار می‌کنم اهدای این جایزه به شخص بزرگی که سال‌ها در تئاتر زحمت کشیده به من محول شد چرا که خود این کار برای من مثل یک نشان است.»با نواختن آهنگ سال‌های دور از خانه از حمید امجد دعوت شد تا جایزه‌اش را از یکی از تاثیرگذارترین چهره‌های تئاتر ایران یعنی عباس جوانمرد بگیرد. جوانمرد بعد از اهدای جایزه به حمید امجد و دو دوستش؛ محمد رحمانیان و محمد چرمشیر به‌عنوان کسانی که تربیت‌شده مردی هستند که او همیشه به او افتخار می‌کند یعنی بهرام بیضایی گفت: مجموعه کارهایی که یک آدم در مورد حرفه‌اش انجام می‌دهد، اهمیت دارد و نه سخنرانی‌کردن. این دوستان آثارشان لبریز از کار است نه حرف زدن.»

روزنامه «شرق» برگزیده جشنواره منتقدان

معرفی برگزیدگان جایزه مطبوعاتی انجمن منتقدان و نویسندگان یکی دیگر از برنامه‌های این مراسم بود که با اهدای جایزه بهترین گفت‌وگو به روزنامه «شرق» همراه بود. در این بخش دو گفت‌وگو از کارهایی که در روزنامه «شرق» منتشر شده بود نامزد بود که در نهایت فرزانه ابراهیم‌زاده، خبرنگار تئاتر روزنامه «شرق» برای گفت‌وگوی جعفر والی با عنوان «گاو را اتود ورزیل به صحنه بردم» جایزه اول را دریافت کرد. البته روزنامه «شرق» در بخش گزارش هم نامزد دریافت جایزه بود که در این بخش جایزه به جواد عاطفه رسید. در بخش یادداشت، امین عظیمی نفر برگزیده شد. همچنین مهسا صفاری‌پور، جایزه بهترین عکس را دریافت کرد. در بخش مقاله پژوهشی مجید کیانیان و محمدجعفر یوسفیان‌کناری و در بخش مقاله ژورنالیستی سیدجواد اشکذری به‌عنوان برگزیدگان و نفرات اول معرفی شدند. اکرم محمدی از روزنامه «خراسان» به‌عنوان خبرنگار با سابقه و فعال با حضور جواد مجابی تقدیر شد. مریم فشندی به‌دلیل ۱۰سال فعالیت در سایت ایران تئاتر هم موردتقدیر قرار گرفت. پیمان شیخی و حمیدرضا مدقق در بخش رسانه‌های دیداری جایزه اول را دریافت کردند.

«یرما» برگزیده تئاتر سال

انتخاب سه نمایش برتر سال که جایزه آن را لیلی گلستان اهدا کرد بخش دیگری از مراسم بود. جایزه سوم در این بخش به حمیدرضا نعیمی و نمایش سقراط اهدا شد. امیررضا کوهستانی با نمایش «سالگشتگی» رتبه دوم را دریافت کرد. او سال گذشته در این جشن با «دیوار چهارم» اول شده بود و در آن مراسم صحبت‌هایی کرد که - آن چنان که در این مراسم اشاره کرد - باعث واکنش‌هایی نسبت به انجمن منتقدان از سوی خانه تئاتر شده است. کوهستانی گفت این حرف‌هایی بوده که او در این مراسم زده و به انجمن ارتباطی ندارد. اما این صحبت‌ها باعث واکنش ایرج راد، مدیرعامل خانه تئاتر شد که از اینکه جایی از مراسم نام خانه‌تئاتر برده نشده گله کرد و بعد از آن از استقلال خانه تئاتر گفت. جایزه آخر این مراسم به علی رفیعی و نمایش «یرما» اهدا شد که اجرای برتر سال ۹۲ از نگاه منتقدان تئاتر بود.